

HANDBAL XTRA

SEP/OKT/NOV 2017

8#44

Nieuwe BENE-League voorzitter

GIO ANTONIOLI

De Zusjes SMITS

Aaricia & Munia

NELO IN DE BENE-LEAGUE

40j VHV

06

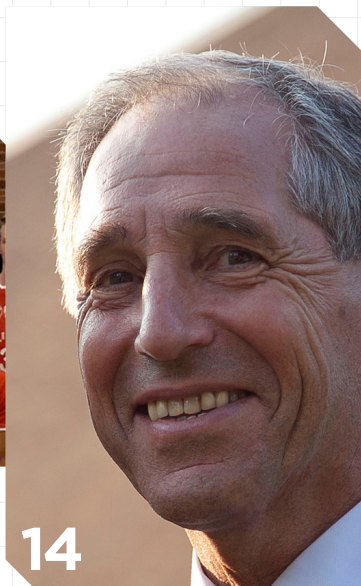
40j VHV

IN HO

12

NeLo in BENE-League

14

**Nieuwe voorzitter
BENE-League**

22

BEN LUYTEN STOPT

**10 BENE-League,
12 ploegen**

16 Fanseat

U D

HAND BAL .BE

26

Sasjadoelman Robbie
Mestdagh

32

Zusjes SMITS

40 Afscheid van André
Vertommen

Eagles Aarschot

37

*let's
meet!*

Beste handbalvrienden en vriendinnen,

Beginnen doen we deze keer met minder leuk nieuws. Begin september is onze penningmeester André Vertommen veel te vroeg van ons heen gegaan. André was een begrip binnen het handbal: scheidsrechter, clubbestuurder, penningmeester van de VHV, ... André deed het allemaal. Maar zijn engagement ging veel verder dan het handbal alleen. Actief binnen meer dan 10 vzw's, altijd werkend aan de medemens. André, bedankt voor alles. Bedankt voor je inzet en voor je eeuwige beschikbaarheid. Ik, en vele anderen, hebben veel van je geleerd en ben er zeker van dat de naam André Vertommen nog lang binnen onze sport zal worden herinnerd.

Verder zijn de koffers opnieuw opgeborgen, de laatste zandkorrels uit onze vrijetijdsschoenen verdwenen en de potten hars van onder het stof gehaald. Hoog tijd om terug te beginnen aan een nieuw seizoen. Van jeugd tot senior, van dames tot heren en van regio tot BENE-League. Overal wordt er opnieuw een balletje gegooid. Het ene team doet dat al met wat meer ambitie dan het andere maar één ding is zeker, we hebben allemaal plezier in het spelletje en dat is belangrijk. Ik wens iedereen een geweldig seizoen toe!

Nieuw dit seizoen is dat de wedstrijden van de BENE-League allemaal tegen uitstekende kwaliteit gestreamd worden. Hoe meer zichtbaarheid onze sport krijgt hoe beter. En het klinkt misschien raar maar net omdat deze wedstrijden rechtstreeks vanuit de luie zetel te volgen zijn zal er meer volk naar de zalen komen. De BENE-League board sloot een akkoord voor drie jaar met Fanseat. Ik ben blij dat wij vanuit Vlaams niveau hebben bijgedragen tot het welslagen van deze overeenkomst.

Over enkele weken beginnen de Red Wolves aan hun WK kwalificatiecampagne. We nemen het op tegen landen waarvan we in het verleden zowel gewonnen als verloren hebben. Deze campagne biedt perspectieven. Dit is een heel belangrijk moment voor onze sport. Alles en iedereen is klaar om de volgende stap te zetten. Het is heel belangrijk dat wij, de fans, de staf en spelers van de Red Wolves steunen. Twee van de drie wedstrijden vallen in de vakantieperiode. Kinderen onder de 12 jaar mogen gratis binnen en een gewoon ticket kost slechts 12.5 €. Van deze inkomprijs vloeit er ook een deel terug naar jullie club van keuze! Ik wil dan ook graag een warme oproep lanceren om er met het gezin een uitstap van te maken en om massaal naar Leuven af te zakken.

De grootste verandering dit seizoen is misschien dat u dit nummer voortaan alleen nog digitaal kan lezen, tenzij jullie Handbal Xtra downloaden en uitprinten om het dan toch nog op de klassieke manier te lezen. In het digitale tijdperk mogen we inderdaad niemand uitsluiten maar de kost om op jaarbasis meer dan 20.000 nummers te drukken, te laten inpakken en te versturen begon te zwaar door te wegen op het budget. Het geld dat nu vrijkomt kunnen we in andere projecten steken zoals bijvoorbeeld Fithandbal en Street handball.

Afronden wil ik met een dankwoord aan al mijn voorgangers waarmee we dit jaar feest vieren. De Vlaamse Handbalvereniging bestaat immers 40 jaar. Verder in dit nummer lezen jullie alles over het ontstaan van de VHV.

Ik wens jullie heel veel leesplezier en tot binnenkort.

Wim

Colofon

8e jaargang nr. 44
Okt 2017
info@handbal.be
Handbal X-tra

Verschijnt 4x per jaar
V.U. Linde Panis
Dr. Vanderhoevedonckstraat 48
3560 Lummen

Redactie

Marcel Coppens
Eric Dupain
Cédéric Janssens
Linde Panis
Cois Van Aelst

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Xanne Brys

Foto's

Alain Decamps
Cederic Janssens
(www.osin-view.com)
Eddy Vannoppen
(www.fotomakers.be)
VHV

Coverfoto

Sporting NeLo vs Bocholt
copyright Marc Faes

Voorzitters blikken terug op 40 jaar voorzitterschap bij de VHV

VAN GEHAKKETAK NAAR PROFESSIONEEL BELEID

U hebt er allicht niet bij stil gestaan, maar toch is het zo: de Vlaamse Handbalvereniging bestaat 40 jaar. Het ontstaan van de VHV had wel wat voeten in de aarde en dat er constant ruzie of dwarsliggerij was met onze Franstalige collega's droeg er zeker toe bij dat de splitsing een feit werd. Ook de subsidies speelden een rol bij de splitsing, omdat alleen een Vlaamse handbalfederatie bij decreet nog subsidies zou ontvangen vanuit Vlaanderen. We namen een duik in de geschiedenis en laten in onderstaand artikel enkele prominenten aan het woord.

Op vrijdagavond 26 november 1976 werd in Merksem de Vlaamse Handbalvereniging geboren. Even na middernacht werd het eerste bestuurscomité van de VHV verkozen: Bamelis (Initia Hasselt), Alders (Sporting Neerpelt), Di Gregorio (Houthalen), Vinck (Sasja), Wuyts (Mechelen), De Vester (Merksem), De Groeve (Aalst), De Jongh (Avanti), Van Damme (Grembergen), mevr. Landuyt (Haacht), De Preter (Haacht).

Begin december 1976 worden de taken verdeeld en Jef Wuyts werd unaniem als eerste voorzitter van de VHV aangewezen. Vanaf 1 januari 1977 ontstond de Belgische Handbal Federatie.

MONIQUE KRANZEN

HANDBAL
.BE

“Het ging niet snel
genoeg vooruit”

Ze was wel nooit voorzitter van de VHV, maar Monique Kranzen (stilaan naar de 85 jaar) volgde toch wel bijna 40 jaar lang van dichtbij en via haar familie het reilen en zeilen van de handbalsport en haar voorzitters in dit land. “Ik denk dat er bij verschillende voorzitters en bestuurders de lange termijnvisie ontbrak. Het ontbrak ook dikwijls aan dynamiek. Ik herinner mij dat na een interland met de nationale ploeg in Arnhem een kandidaat-sponsor zich aandiende, maar de toenmalige bestuurders vonden niet dat ze hem nodig hadden. Dan ging het er wel beter aan toe bij de meeste topclubs. Maar bij de bond was het stuk voor stuk opnieuw opbouwen en stilaan kwam de ‘drive’ er wel, maar de Waals-Vlaamse tegenstellingen bemoeilijkten de evolutie. Maar we bleven

verder doen. Onze passie deed ons verder volgen wat er gebeurde in de hoop op beterschap. Ook op gebied van communicatie met de media liep het mank. Via onze contacten met de nationale ploeg hadden we kennis gemaakt met mensen bij de VRT, die echt wel interesse betoonden voor onze sport, maar van de bond mochten we niet zelf gaan onderhandelen. Zij zouden dat wel doen, maar uiteindelijk deden ze weinig of niets. Dat was toen.”

Toch ziet Monique positieve factoren naar de toekomst toe. “Iemand als Piet Moons als voorzitter van de Belgische bond is zeker een goede zaak. De nationale ploeg heeft nu met Sylla een goede trainer, al zie ik het niet zo graag dat hij een aantal spelers naar zijn Franse club transfereert. Toch niet iedereen is geschikt voor een internationale carrière. Maar ja, als ze daar kwalitatief beter worden, is dat natuurlijk ook goed voor de nationale ploeg.”

“Het communautaire beperkte de werking”

Limburger Hubert Blootacker was jarenlang de voorzitter van de Vlaamse Handbalvereniging en blikt gaarne terug op een aantal positieve realisaties onder zijn ‘regime’. “Veel van mijn voorgangers heb ik niet of amper gekend. Maar als voorzitter zet je natuurlijk voor een stuk het werk verder van jouw voorgangers. Wel vind ik dat we toch een aantal dingen zelf gerealiseerd hebben. Zo was er het begin van het jeugd-sportfonds, een positieve zaak en een steun voor de clubs met een goede werking op gebied van jeugd. Dat systeem heeft trouwens lang stand gehouden, wat zijn degelijkheid bewijst. Ik denk ook te mogen zeggen, dat ik mee de contacten gelegd heb, die leidden tot de start van een BENE-League, voor een tijdje aangevuld met enkele Luxemburgse clubs.”

Er drijft echter constant één donkere wolk over zijn ganse beleid. “Ik denk echt wel dat de vele bestuurders naar beterschap van onze sport streefden, maar er heerste lange tijd een bijzonder slechte sfeer in de communautaire gesprekken. En daar leed de rest van de werking erg onder. Na acht jaar voorzitterschap wilde ik er ook mee stoppen. Ik vond het al véél te

lang, maar er was niemand om mijn taak over te nemen. Gelukkig bezaten we de laatste vier, vijf jaren over een uitstekende ploeg. Ik heb het geluk gehad om jaren met Luc Tack te kunnen samenwerken: een heel verstandige man, die heel veel gedaan heeft voor het handbal, maar misschien het nadeel kende dat hij ook voorzitter was van een topclub zoals Tongeren. Hij had bijzonder goede ideeën en kon het idee van de BENE-League verder uitwerken. Met André Therry bezaten we iemand die het financiële steeds in goede banen wist te leiden en met Filip Soetaert hadden we iemand die alle juridische problemen mee oploste. Ik denk dat wij een goed werkende VHV hebben achter gelaten en toch mee de basis hebben gelegd voor een gestegen niveau op alle gebieden.”

HUBERT BLOOTACKER

LUC TACK

“Gebouwd aan betere organisatie en aan betere topsport”

Dat ook Tongeren-voorzitter Luc Tack een belangrijke bijdrage geleverd heeft aan de verdere evolutie van het handbal in Vlaanderen staat als een paal boven water. Vijf jaar als ondervoorzitter en zes jaar als voorzitter van het VHV heeft hij zijn stempel kunnen drukken op de vooruitgang van het handbal in onze contreien.

“Ik ben er zelf tevreden over dat ik de provinciale comités heb kunnen omvormen tot regio-organen. Dat waren geen gemakkelijke discussies, maar we zijn erin geslaagd. Elk jaar

konden we tijdens mijn le-gislatuur sluitende budgetten voorleggen, met soms zelfs een klein positief saldo. Ik denk ook dat we heel wat gedaan hebben om de breedtesport te bevorderen. Door de actie ‘Sporttak in de kijker’ van het toenmalige Bloso hebben we het handbal toch een ‘boost’ kunnen geven, zijn er vele satellietclubs opgericht en steeg het ledenaantal van 5000 naar 7000. Organisatorisch denk ik ook dat we onze sport een impuls hebben kunnen geven door de communautaire strijd te beperken en opnieuw aan te sturen op een samenwerking met de Frans-

talige vleugel. Dat ging tijdens mijn laatste twee jaren steeds beter. Tweede grote realisatie vind ik het feit dat we de nationale ploeg met het hoofd boven water hebben kunnen houden in bijzonder moeilijke omstandigheden, nl. zonder topsportsubsidies. In die periode zijn we er zelfs in geslaagd toch competente mensen als bondscoach Yérime Sylla en TD Guy Petitgirard aan te trekken om te trachten het niveau te verbeteren. En ze zijn ook nog gebleven nadien. Ik denk ook dat we de clubs meer aandacht hebben doen besteden aan topsport. Wij hebben met onze bewindsploeg aan de weg getimmerd om een BeNe-competitie en zelfs even een BeNeLux-competitie boven de doopvont te houden. Dat is misschien wel de actie waar ik met de meeste tevredenheid op terugblik. Jaren hebben we die kar getrokken, ook mee door het enthousiasme van secretaris-generaal David Van Dorpe. Wij hebben er de levensvatbaarheid van helpen bewijzen. En doordat de Belgische ploegen nu geconfronteerd werden met sterke Nederlandse tegenstand, zijn er heel wat clubs overgegaan tot meer uren training per week en daar konden de ploegen van eerste nationale evenmin in achter blijven. Tenslotte wil ik ook ons mediaproject als een goede verwezen-

lijking beschouwen. Het was het middel om de topclubs in de schijnwerper te plaatsen doordat er elke zondag tijdens 'Sportweekend' gedurende tien minuten handbal op het scherm kwam. Nadien volgden dan nog de play-offmatchen en de bekerfinales. Ik denk dat de media-aandacht meer dan behoorlijk was. Als VHV-voorzitter was dit onderwerp tevens de kans om alle clubs samen te brengen en te trachten samen een visie uit te tekenen."

Als er – buiten de manier waarop hij 'bedankt' werd als voorzitter – één negatief punt te vermelden valt, dan is dat het afschaffen van de Topsportschool in Hasselt. "Ik heb daar nachten van wakker gelegen en het is een politieke beslissing geweest die ik niet gemakkelijk zal vergeten. Dat was een grote stap achteruit en tergend voor de ouders en voor de leerlingen die de 'instap' gemaakt hadden. Daar heb ik echt van afgezien. Maar globaal gezien denk ik toch enkele voorzetten gegeven te hebben in de richting van een verdere professionalisering. Op het einde van mijn mandaat zijn we ook overgegaan tot een 'screening' van de federatie, maar die stond nog niet ver genoeg."

“Positieve weg afgelegd”

Huidig VHV voorzitter Wim Vos confronteerden we met zijn verwachtingen toen hij twee jaar geleden als voorzitter verkozen werd.

“Eén van mijn doelstellingen was om de topsport en de breedtesport dichter bij mekaar te brengen. We zijn daar in geslaagd en hebben die kloof ook effectief verkleind. Momenteel is er een consistente terugvloei van inkomsten van de Red Wolves naar de clubs. Dat er kritiek is op het feit dat een aantal spelers van de nationale ploeg naar het buitenland trekt, vind ik te kort door de bocht. Meer en betere profspelers kunnen het niveau van de nationale ploeg alleen maar doen stijgen waardoor de marktwaarde van ons product mee de hoogte in gaat. Kijk naar het voorbeeld van de Nederlandse na-

tionale ploegen. Ook daar heeft het enige tijd geduurd vooraleer er resultaten waren.”

“Een tweede doelstelling was om op een door ons gestuurde inhoudelijke manier de media te halen. Door de samenwerking met de VRT en Sportbeat en de aanwerving van een specialist in sportcommunicatie levert de VHV zowel audiovisueel als geschreven artikels met de juiste boodschap naar een breed publiek. De aanstelling van Piet Moons en twee extra onafhankelijke bestuurders op KBHB niveau geeft aan dat de communautaire strubbelingen zo goed als helemaal van de baan zijn en dat we samen onze krachten bundelen om onze sport naar een hoger niveau te tillen. Dit sterker kader, samen met de resultaten en de betere communicatie, werpen zijn vruchten af. Daardoor zijn we door Sport Vlaanderen opnieuw erkend als topsportfederatie en daarenboven kregen we van het BOIC nog een extra budget toegekend voor de komende Olympiade. Ook operationeel hebben we de afgelopen twee jaar hard gewerkt om onze federatie administratief te ver-

eenvoudigen. De nieuwe database die dit mogelijk maakt zit momenteel in de laatste testfase.”

“Wat betreft de breedtesport is er een duidelijke consensus binnen de raad van bestuur om naar een klassieke piramidestructuur te gaan. Kernwoorden hier zijn samenwerking, regionale verankering, geografische spreiding en economische haalbaarheid. Sport Vlaanderen ondersteunt ons hierin via sportkampen, fithandbal en streethandbal.”

“Na afloop van de Final Four van de BENE-League schreef journalist Dirk Gerlo een vlijmscherpe column waarin hij bepaalde pijnpunten blootlegde. Hij legde daarbij de vinger op de wonde. Zijn objectieve blik als buitenstaander heeft wel resultaat gehad. Ik heb hierna namelijk beseft dat de tijd van hervormen voorbij is. De komende periode van mijn voorzitterschap moet gebruikt worden voor implementatie. De prioriteit van de KBHB zijn de nationale teams, de BENE-League en de hoogste nationale reeksen. De VHV zorgt hier voor ondersteuning en zal blijven ijveren voor de topics die zij belangrijk vindt: samenwerking, professionalisering (zowel federatie- als clubniveau) en heren- én dameswerking. Daarnaast willen wij vanuit de

VHV dat de KBHB voor zijn kerntaken op korte termijn een eigen werking creëert. Zowel de Vlaamse Handbalvereniging als de Ligue Francophone zullen deze overgang moeten faciliteren.”

“Bij de VHV zal de focus de komende tijd liggen om de service naar onze clubs te optimaliseren. De nodige hervormingen om het makkelijk te maken voor onze clubs en pro actief ondersteuning te bieden zijn gebeurd. Nu moet er door ons resultaat geboekt worden. De komende maanden moet het heel duidelijk worden dat de federatie er is voor haar leden en niet omgekeerd.”

“Zoals Hubert Blootacker eerder in dit artikel aanhaalde is een voorzitterschap van te lange termijn niet ideaal. De impact van een mandaat als bruggenbouwer kan en mag niet onderschat worden. Als je het goed wil doen ben je er constant mee bezig en loop je het risico om uitgeblust te geraken en/of te verzuren. Ik kan jullie evenwel geruststellen en zeggen dat ik me momenteel helemaal niet uitgeblust of verzuurd voel maar ik zal er zelf, samen met mijn bestuurders, op toezien dat als er dergelijke signalen zich zouden voordoen we op tijd naar opvolging zullen uitkijken.”

Voorzitters VHV

1976-1979	Jef Wuyts (Mechelen)
1979-1980	Denis Ledegen (Leuven)
1980-1984	Herman Bosmans (Hecerna)
1984-1986	Jean Bomans (Ol. Heusden)
1986-1993	Frans Stinissen (Sp. Neerpelt)
1993-1997	Luc Maréchal (Lokeren)
1997-2009	Hubert Blootacker (A.Hechtel)
2009-2015	Luc Tack (Tongeren)
2015-	Wim Vos

Secretarissen-generaal VHV

1976-1979	Norbert De Jongh
1979-1982	Piet Moons
1982-1983	Louis Somers
1983-1984	Dirk Baert
1984-199	Hans Van Haute
1992-2005	Marc Gysels
2005-2015	David Van Dorpe
2015-2016	Katrien De Backer (a.i.)
2016-	Linde Panis

BENE LEAGUE HAND BALL

CLUBS EN HUN BENE LEAGUE

De eerste week-ends van de BENE LEAGUE zijn alweer achter de rug. Hier en daar zullen nog enkele wedstrijden moeten bijgesteld worden, maar de meeste teams nemen de komende week afscheid van de BENE LEAGUE, nemende teams voor aanvang van de volgende seizoenen bedoelingen voor de komende week-ends.

NeLo “Neerpelt is een traditieclub met een rijk verleden en wij willen daar opnieuw mee aanknopen. Met een nieuwe coach en een vernieuwde ploeg met redelijk wat talent, is het de ambitie om in de Final Four te geraken.”

Aalsmeer

“Onze nieuwe ambitieuze trainer roept de groep acht keer per week bij mekaar. De meeste spelers bleven en werden aangevuld met enkele nieuwkomers, zodat het ook ons doel is om een prijs te winnen.”

Volendam “Drie belangrijke spelers trokken naar Duitsland, één ervaren speler kwam erbij, naast enkele jongere talenten. Wij trainen negen keer per week. Bij de nieuwe trainer primeert de gezelligheid, maar met een uitstekende groepssfeer willen we de Final Four halen.”

Bevo “Met Jo Smeets als nieuwe trainer kunnen er niet alleen meer Belgen-moppen getapt worden, maar hij brengt vooral een nieuwe spirit in de ploeg en wij trainen zeven keer per week. Ons doel is dan ook om dit seizoen prijzen te winnen.”

Hurry Up “Ondanks een redelijk smalle kern, liggen de verwachtingen hoog. We konden een topspeler behouden en moeten nog jongeren integreren, maar eens dat gebeurd is, willen we na drie jaren halve finales op rij, eindelijk ook eens een Final Four halen.”

Sasja “Wij trainen zes keer per week, maar dan wel zeer goed (knipoog). Vorig jaar werden we op de beslissende momenten geteisterd door blessures. Er is intussen iets meer ervaring in de ploeg, er is nog groeimarge, maar dat wil nog niet dadelijk Final Four zeggen. We zien wel.”

AMBITIES VOOR DE DE COMPETITIE

BENE-League-competitie zijn reeds
en er allicht al enkele ambities
dit verklaarden de twaalf deel-
an hun eerste wedstrijd over hun
oor dit seizoen.

Bocholt “Beter doen van vorig seizoen wordt
wel heel moeilijk, vermits we toen een 3 op 3 binnen
haalden. Bij de Belgische beker moet je soms een beet-
je geluk hebben zoals wij in de kwartfinale vorig jaar.
Iedereen is gebleven en dus willen wij toch minstens
één prijs pakken.”

Lions “Wij moeten
onze jongeren tijd geven
om zich aan te passen,
want we verloren wel en-
kele spelers. Ons niveau
is zeker gestegen met
de BENE-League. Wij
zijn het ook verplicht
aan ons publiek en ons
bestuur om voor een-
vijfde keer op rij de fina-
le te halen.”

Initia Hasselt “Vorig seizoen grepen we naast alle prijzen. Dat overkomt
ons niet dikwijls. Met een nieuwe trainer en twee nieuwkomers in de plaats van
enkele vertrekkers, is het de ambitie om zo veel mogelijk te winnen en finales te
halen.”

Quintus “Wij willen een
moeilijk seizoen vermijden
met zo veel mogelijk jonge-
ren uit de eigen streek, maar
de weg is nog lang. De wil is
er wel, maar wij zijn allemaal
amateurs, zodat we nog een
stukje professioneler moeten
worden.”

Tongeren “Ook wij moesten en-
kele spelers vervangen en dus onze
jeugd de tijd geven om zich aan te
passen. Vorig seizoen eindigden we
als leider in de reguliere competitie,
maar werden toen te gespannen.
Dit jaar wél een finale als beloning
voor 25 jaar voorzitterschap van Luc
Tack?”

Visé “Het tweede jaar is altijd het moeilijk-
ste, omdat je dan moet bevestigen. We verlo-
ren al onze beste speler wegens een blessure
voor het ganse seizoen, onze Griekse doel-
man vertrok, zodat wij met onze jongeren al
blij zullen zijn met een 4de i.p.v. met een 5de
Belgische plaats.”

NIEUWKOMER NELO MET HOGE AMBITIES IN BENE-LEAGUE

Tijdens de officiële persvoorstelling van de BENE-League stonden ze er trots te blinken. Niet zonder reden natuurlijk. Twee keer had NeLo, de ploeg uit Neerpelt-Lommel, zich eerder al getoond in de BENE-competitie, maar dat was al een tijdje geleden. En nu ze er opnieuw bij zijn klonken er hoge ambities uit de mond van voorzitter Willy Linsen en trainer Pascal Grossi: “Wij willen de top-4 halen.”

De voorzitter beklemtoont dat NeLo, het vroegere Neerpelt, een traditieclub is. “Bekijk ons palmares: tien keer werden we Belgisch kampioen, negen keer wonnen we de Belgische beker en we speelden in totaal 61 Europese wedstrijden. We zakten dan een tijdje weg, maar nu willen we bewijzen dat we er weer staan.”

NeLo begon uitstekend aan de BENE-competitie met een eervol gelijkspel bij Bevo, de Nederlandse ploeg van Jo Smeets. De week nadien nam het de maat van Visé. “Wij hebben dan ook fors geïnvesteerd in de ploeg,” weet voorzitter Linsen. “Dat was ook nodig wilden we van NeLo opnieuw een ploeg maken die aansluit bij de vroegere traditie en waarin we ook sterk willen inspelen op de integratie van onze eigen jeugd in het eerste team. Onze club stond in het verleden ook altijd bekend als een gezellige familieclub en dat willen we ook zo houden. Wij hadden steeds een grote achterban en die zorgde ervoor dat de zalen in het verleden vol liepen. Dat was intussen wel even verminderd, maar we gaan dat met de nodige publiciteit, met de steeds nuttige mond-aan-mondreclame en hopelijk ook met een aantal

mooie resultaten trachten weer op te krikken. Ook in de toekomst moet NeLo weer een club worden aan de top van het Belgisch (en Nederlands) handbal.” “Wij spelen ook nog steeds in het Dommelhof, waar we de uitbating van de kantine zelf proberen in handen te nemen. De zaal is eigendom van de provincie en af en toe moet er bij het opstellen van de kalender rekening gehouden worden met een aantal culturele manifestaties, maar daar kunnen we mee leven. Onze vele jongerenploegen trainen meestal in het college, maar ook daar krijgen we plaatsgebrek en pogen we er een aantal onder te brengen in het Dommelhof, maar we moeten nog afwachten hoe de bezettingsgraad daar is.”

Groepssfeer

Aan trainer Pascal Grossi de taak om zich te kwijten over de sportieve ambities van zijn nieuwe club. De 40 jarige Bilzenaar is voor het eerst op het hoogste niveau als T1 aan de slag. Eerst even zichzelf voorstellen voor wie het handbal aan de top van niet zo dichtbij volgt.

“Als speler was ik actief bij verschillende ploegen, o.a. Tongeren, maar als trainer heb ik vele jaren de jeugd van Maasmechelen opgeleid.

“TOP-4 HALEN DANKZIJ EEN UITSTEKENDE GROEPSFFEER”

Toen mijn zoon echter bij Initia Hasselt ging spelen, werd ik daar o.a. assistentcoach en maakte ik de ‘triple’ van de eerste ploeg mee. Nadien kwam ik bij Bocholt terecht, waar ik de vrouwenploeg leidde. Nu ben ik dus bij NeLo. De voorbije jaren heb ik gewerkt met top-coaches zoals Michel Kranzen, Jean-Luc Grandjean en Luc Boiten. Van elk van hen heb ik dingen geleerd. Eigenlijk hebben zij mij een schitterende opleiding gegeven. Ik heb mijn A-licentie als trainer en ik denk dat ik, met de ervaring van die mensen, gekoppeld aan hetgeen ikzelf al meemaakte, behoorlijk mijn streng kan trekken en uitpakken met modern handbal bij een ambitieuze ploeg als NeLo.”

“Wij hebben kwaliteit, talent in onze club. Met de aanwerving van Thijs Van Leeuwen, Jerry Ephraïm en Tobias Marx haalden we jongens binnen, die al BENE-League-ervaring hebben. De andere nieuwkomers (Philippe Cnyrim en Kim Schroeder) en de rest van de ploeg heeft dat eigenlijk nog niet. Behalve dan natuurlijk David Polfliet, deze keeper blijft en tegelijkertijd zorgt hij voor de keeperstrainingen. Maar één van onze sterkste punten moet zeker de groepsffeer worden. Wij streven ernaar dat we een vriendengroep worden, waarin iedereen voor iedereen wil strijden, terwijl wij er toch de snelheid van uitvoering willen in houden. Ik hoop ook te kunnen putten uit de grote jeugdwerving van de club, want daarvoor is NeLo toch ook wel bekend.”

Hoe verliep de eerste kennismaking van Pascal Grossi met zijn nieuwe spelersgroep?

“Soms verrassend. Ik moest immers eerst zien welke spelers ik ter beschikking had, wat hun capaciteiten waren en op welke plaats ze het best rendeerden. Dat was zeker het geval voor de nieuwkomers in de groep. Tijdens de oefenmatchen heb ik dan ook regelmatig spelers van plaatsomn veranderen en tot de verrassing van sommigen bleken ze tot een veel beter rendement te komen op een andere plaats dan die, waar ze vroeger speelden. En ze voelden er zich nog goed bij ook.”

Jullie hebben behoorlijk wat ambitie...

“We stellen een plaats in de Final Four als hoogste ambitie. Als je ambitie hebt, moet je zo hoog mikken, anders begin je er beter niet aan. Ik besef ook wel dat het hoog gegrepen is, maar we hebben de know-how, de kennis en het talent. Waarom daar dan niet naar streven? Al denk ik dat we toch zeker bij de BENE-League ook kunnen zeggen dat het behoud ons hoogste doel is, maar dat vind ik iets te gemakkelijk en dat is ook niet de bedoeling. Kunnen we onze doelstellingen niet halen, dan is dit seizoen toch weer een ervaring geweest om het jaar nadien beter te doen en dat de spelers misschien moeten ervaren dat ze nog iets extra's moeten doen.”

GIO ANTONIOLI

DE NIEUWE BENE-LEAGUE-VOORZITTER

Gio Antonioli werd als autoriteit uitverkozen tot nieuwe BENE-League voorzitter. Hij mag dan al een 'ancien' zijn, toch was de 70-jarige bestuurder van de Belgisch-Nederlandse handbalboard bijzonder blij om weer eens in Antwerpen te zijn. Geen seconde aarzelde hij immers toen we hem de naam Olse Merksem voorlegden: "Kampioen in 1992. Dat vergeet ik mijn ganse leven niet meer," straalde hij toen hij enkele oude, vertrouwde gezichten weerzag.

"Dat was één van de hoogtepunten in mijn trainerscarrière. Een onwaarschijnlijk goede groep spelers, die bij het begin van de competitie hooguit bij de 'outsiders' geklasseerd stonden. Maar die groep hing zo goed aan mekaar. Die kerels liepen voor mekaar door het vuur. Met negentien opeenvolgende zeges werd het sprookje steeds mooier en uiteindelijk werden we Belgisch kampioen. Onwaarschijnlijk zalige momenten beleefde ik er. Na Merksem werd ik enkele jaren trainer bij Neerpelt om dan toch een viertal jaren terug te keren naar Merksem, waar ik in 1999 stopte, omdat ik intussen directeur geworden was van een grote middelbare school in Nederland en die taak was niet langer combineerbaar met de trainersjob in het handbal," vertelt Gio.

"Ik zat nog wel sinds 1992 in het bestuur van de Nederlandse ere-divisieclub Tachos. Dat heb ik vele jaren gedaan en ik hield er me in het bijzonder bezig met het betrekken van zo veel mogelijk jeugd bij het handbal. Tot ik in het begin van dit jaar een totaal onverwacht telefoontje kreeg met de vraag om voorzitter van de BENE-League te worden, nadat Stan Backus ontslag gegeven had. Ik wilde daar eerst wel eens grondig over nadenken en zowel met de bestuurders van de Nederlandse als de Belgische bond praten en vragen aan Stan waarom hij eigenlijk zijn ontslag had ingediend. Het antwoord was dat hij het allemaal niet snel genoeg zag evolueren.

Maar bij de twee nationale bonden kreeg ik niks dan positieve reacties en het besef dat ze professionele mensen moesten inzetten om onze sport op een nog hoger niveau te brengen.

Want het zal intussen duidelijk zijn dat de BENE-League het niveau van het handbal in beide landen op een hoger niveau heeft gebracht, wat ook al bleek uit de prestaties van onze nationale ploegen. De finale van vorig seizoen tussen de Lions en Bocholt was van het hoogste clubniveau dat ik al ooit zag in onze beide landen. Ik wil deze tendens zeker doortrekken en ik zie me dan ook meer als een verbindingsman. Ik ga ook niet als een olifant doorheen de porseleinkast lopen."

MOOIE START MET FANSEAT

Maar Gio Antonioni is alvast bijzonder tevreden met de start die de BENE-League nam onder zijn voorzitterschap. "Het feit dat de 136 wedstrijden van de BENE-League allemaal 'live' zullen te volgen zijn op www.fanseat.com, dat de beelden door alle zenders vrij van rechten mogen gebruikt worden is een enorme vooruitgang. Op die manier kunnen ook de clubs een grotere uitstraling bieden aan hun sponsors, terwijl de board, de supporters, de scheidsrechters ook samenvattingen kunnen maken aan de hand van die beelden en alles op de voet volgen. Het is vanwege Fanseat alleszins een ernstige financiële ondersteuning, want de

“Die titel met **OLSE** **MERKSEM** vergeet ik nooit meer”

bonden moeten niets betalen voor de opnames, wat toch al gauw 1000 tot 1500€ per match minder uitgaven betekent. Zulke buitenkans konden we niet laten liggen. Fanseat ondertekende een contract van drie jaar, wat betekent dat ze vrouwen hebben in de BENE-League. Natuurlijk hopen zij ook op een terugverdienmodel, maar vermits de eerste maand gratis is en je nadien ongeveer 8€ per maand moet betalen, denk ik wel dat dit initiatief succes kan boeken.”

Het is niet het enige punt van tevredenheid bij de nieuwe voorzitter. “De ‘board’ is ambitieus en wil aan vele projecten werken, maar dan moet je keuzes maken en de belangrijkste punten voorrang geven. Je zal dan ook niet op alle punten een 10 op 10 kunnen halen, maar ik denk dat kiezen voor de jeugd op de eerste plaats moet staan.”

KIEZEN VOOR DE JEUGD

En hij verwijst naar zijn eigen omgeving, waarin hij zijn twee neefjes van 14 en 16 jaar, dankzij uitstekende jeugdtrainers, ziet evolueren tot de betere spelers in de A- en B-jeugd van Nederland. Of naar de tweeling van vijf jaar, voorzien van duidelijke handbalgenen, die om het meest een bal willen doen stuiten en bij wie je het plezier op het gelaat kan lezen als ze iets gelukt is.

“Ik zou dan ook graag zien dat de topclubs uit België en Nederland een voorbeeldfunctie verwerven als het op jeugd- en talentontwikkeling aan komt. Want als die jongeren écht goed worden, dan verhuizen ze naar het buitenland, maar dan moeten de clubs blijven investeren

in de jeugd, want dat komt het ganse handbal ten goede. We spelen met de gedachte (maar dat is nog niet voor morgen) om een licentiesysteem in te voeren, waarbij clubs kunnen deel van uitmaken als ze zowel voor de top als voor de jeugd zichtbare inspanningen leveren. Het mag immers niet zo zijn dat clubs alleen investeren in de spelerskern van de eerste ploeg. Misschien moeten we er ook eens over nadenken (en dat vraagt natuurlijk ook weer medewerking van de clubs) of we geen U17 of U19 nationale jeugd ploeg kunnen laten deelnemen aan de EURO-League-competitie. De bedoeling moet immers zijn om aansluiting te vinden met de subtop van Europa. Daar komt in Nederland bij dat – dankzij de goede uitslagen van het vrouwenteam – er bij het Olympisch comité geld vrijkomt, dat ook voorziet in een professionele opleiding voor jongens in het opleidingscentrum op Papendal. Dat moet het mannenhandbal nog meer in de lift plaatsen, want ondanks de successen van het nationale vrouwenteam, blijft er toch meer volk komen naar de matches van de mannenploegen.

Om de uitstraling van onze sport nog groter te maken, hadden we in deze BENE-League-competitie graag de Final Four gespeeld in de Antwerpse Lotto Arena, maar de data van 17 en 18 maart 2018 waren reeds bezet en dus wijken we allicht uit naar de nieuwe zaal in het Zuiderpark in Den Haag. Maar voor de volgende jaren hebben we alvast een optie op de Lotto Arena,” komt Gio Antonioli graag terug naar de Antwerpse roots.

Marcel Coppens

Fanseat brengt **BENE-League** in de huiskamer!

Begin september is een nieuw seizoen BENE-League van start gegaan. Vanaf nu hoef je van alle 136 wedstrijden géén seconde meer te missen. Alle competitiewedstrijden, inclusief de Final Four, worden live via het internet uitgezonden. De BENE-League board, het NHV en de KBHB ondertekenden een contract van 3 jaar met Fanseat, een bedrijf uit Frankrijk gespecialiseerd in online sportverslaggeving.

De BENE-League kende vorig seizoen een fantastische apotheose. In een hoogstaande Final Four competitie stredden het Belgische Achilles Bocholt en het Nederlandse OCI Lions voor de titel. Na een zinderende finale kroonde Achilles Bocholt zich voor het eerste keer in haar bestaan tot BENE-League kampioen. Het was slechts 1 van de 136 wedstrijden die de BENE-League telt.

Voortaan kan iedereen die dat wil alle BENE-League wedstrijden van de eerste tot de laatste minuut volgen. “Sportwedstrijden zijn bij uitstek evenementen die je live wilt meemaken” zegt Gio Antonioli, voorzitter van de BENE-League. “In het handbal is dat niet anders. Ofwel ga je naar de zaal ofwel kijk je via een livestream. Onze clubs waren op de hoogte dat livestream vanaf dit seizoen verplicht zou worden. Op het moment dat we de clubs hieromtrent wilden ondersteunen kwam het Franse Fanseat met een voorstel op de proppen. Na wekenlange onderhandelingen zijn we nu tot een samenwerkingsakkoord gekomen. Fanseat zal, in samenwerking met DB Video, alle wedstrijden van de BENE-League in de huiskamer brengen. Beide bedrijven hebben én de knowhow én de professionele organisatie om dit project tot een succes te laten uitgroeien. Alle wedstrijden zullen in HD kwaliteit worden uitgezonden en worden bovendien voorzien van commentaar. Het is een gigantisch project met een serieus kostenplaatje waarvan het overgrote deel van de kosten door Fanseat gedragen wordt. Vandaar dat Fanseat er ook een terugverdienmodel aan koppelt. Wie de BENE-League wil volgen betaalt voortaan maandelijks een abonnementsgeld van 7.99 €. De eerste maand is gratis en het abonnement is per maand opzegbaar.”

De samenwerking met Fanseat gaat verder dan alleen maar het uitzenden van wedstrijden. “Fanseat investeert in onze sport en spreekt daarmee een groot vertrouwen uit in onze competitie. Er zijn meerdere voordelen verbonden aan deze samenwerking” zegt Gio Antonioli. “De BENE-League board krijgt nu plotseling een geweldig instrument in handen om de competitie verder te commercialiseren. Hetzelfde geldt ook voor de clubs die nu al hun partners meer zichtbaarheid kunnen bieden en dat met de juiste aanpak ook op hun beurt kunnen

verzilveren. Bekijk het geheel als een volgende stap naar een professionelere organisatie met als doel aan te sluiten bij de Europese subtop. Maar daar stopt het verhaal niet. We zijn nu ook in de mogelijkheid om alle tv zenders (publieke, commerciële, lokale) kwaliteitsvolle beelden vrij van rechten aan te bieden. We hebben ervoor gezorgd dat de openbare omroepen, NOS en VRT en beiden partner van de Nederlandse en Belgische federatie, de mogelijkheid hebben om per seizoen een aantal wedstrijden uit te zenden, waaronder de Final Four. Het geheel is een geweldige mogelijkheid om het handbal de aandacht te geven die het verdient. Het positieve aan het verhaal is dat de clubs nu niet meer zelf hoeven in te staan voor de livestream, noch financieel, noch op het vlak van het inzetten van medewerkers.”

Wie een abonnement wil nemen surft gewoon naar www.fanseat.com. De eerste maand is gratis. Nadien betaal je 7.99 € per maand, maandelijks opzegbaar.

fanseat

EuroMillions ★

**EUROMILLIONS,
HET TWEEDE
LEUKSTE SPEL
TER WERELD.**

**Speel mee en
word schandalig rijk,
op dinsdag en vrijdag.**

6 OMDAT SPELEN LEUK MOET BLIJVEN
KEN JE LIMieten
SOS • 0800 / 35 777

euromillions.be

HANDBAL XTRA ENKEL NOG DIGITAAL

Het handbalmagazine Handbal X-Tra dat 4 keer per jaar uitgegeven wordt zal voortaan alleen nog digitaal te lezen zijn. Het belangrijkste argument heeft te maken met de grote financiële kost van het magazine.

'Handbal X-Tra is dood ... Lang leve Handbal X-Tra'

De eerste Handbal X-Tra viel in december 2006 in de Vlaamse brievenbussen. Het magazine telde toen 19 pagina's. Naast het nieuws uit de verschillende regio's was er onder andere ook aandacht voor de kwalificatie campagne van de nationale ploeg in aanloop van het EK handbal 2008.

Handbal X-Tra ontwikkelde zich door de jaren heen tot een zeer divers magazine met als rode draad onze geliefde handbalsport. In de lente van 2016 onderging Handbal X-Tra een grondige facelift. Meer kleur, meer foto's en een groter aanbod zorgden voor een moderne look zonder daarbij de aandacht voor de sport te verliezen.

De voorbije 11 jaar verschenen 43 magazines op papier. Daar komt nu een einde aan. Voortaan is Handbal X-Tra alleen nog digitaal te lezen via de website van www.handbal.be

"Ik begrijp dat de meningen verdeeld zullen zijn" zegt Wim Vos, voorzitter van de Vlaamse Handbalvereniging. "De belangrijkste reden om te stoppen met een gedrukte versie is de financiële impact op ons budget. Een besparingsmaatregel dus. Jaarlijks werden 20000 nummers gedrukt. Reken daar nog eens de verzendkosten en het inpakken bij, dan kom je aan een bijzonder groot bedrag. Vandaar dat we besloten hebben om Handbal X-Tra alleen nog digitaal uit te brengen. Mensen die vasthouden aan de papieren versie die kunnen zelf het magazine downloaden en printen en het zo doorbladeren."

Lezen waar je wil en op eender welke drager

Handbal X-Tra kan je voortaan lezen waar je maar wil en op eender welke drager. Op je smartphone, je tablet, je desktop en/of je laptop. Van de bus over het strand tot op kantoor. "Een groot voordeel van het digitale magazine is dat we kunnen spelen met de deadline" aldus Linde Panis, Secretaris-Generaal van de Vlaamse Handbalvereniging. "We kunnen een magazine iets vroeger of iets later uitbrengen afhankelijk van een evenement en/of wedstrijd. We hebben geen beperking op het aantal pagina's en kunnen in de toekomst nog meer foto's publiceren. Ik doe dan ook een warme oproep naar de clubs om ons nog meer foto's te bezorgen zodat we die eventueel kunnen publiceren. Zorg er wel altijd voor dat het je eigen foto's zijn zodat we geen problemen met auteursrechten krijgen. Een laatste voordeel is dat we in de nasleep van een groot evenement, zoals bijvoorbeeld de Speler en Speelster van het jaar, een extra editie kunnen uitbrengen. Ik heb begrip voor de emotionele impact van deze beslissing maar met het vrijgekomen budget kunnen we nog meer projecten doen die ook afstralen op onze sport."

Hierbij een kleine handleiding waar je het kan lezen en hoe je het kan downloaden:

- Surf naar handbal.be
- In de gele balk bovenaan klik je op PUBLICATIES
- Vervolgens klik je op Handbal X-Tra
- Handbal X-Tra september
- Klik op BEKIJKEN en doorblader het magazine door met je muis te klikken
- Downloaden kan door op het icoon met de pijl te klikken, centraal onderaan het magazine

VEEL LEESPLEZIER!

BONDSCOACH YÉRIME SYLLA:

'WE HEBBEN KANSEN, MAAR WE ZULLEN IN TOPVORM MOETEN ZIJN'

In aanloop naar het WK 2019 nemen de Red Wolves het in hun kwalificatiecampagne op tegen Nederland, Turkije en Griekenland. De eerste reeks wedstrijden -uit in Turkije, thuis tegen Oranje- volgt al eind oktober 2017. De rest wordt afgewerkt in januari 2018. Alleen de groepswinnaar mag naar de play-off wedstrijden in juni 2018. Het WK wordt in januari 2019 georganiseerd in Duitsland en Denemarken.

Meteen na de loting klonk er optimisme. Deze kwalificatieronde biedt immers perspectieven voor de Red Wolves.

'Van al die ploegen hebben we immers al gewonnen,' weet bondscoach Yérime Sylla, 'dus móeten we wel in onze kansen geloven. Måår we moeten ook realist blijven en niet gaan zweven. Het wordt keihard knokken. We zullen als groep in vorm moeten zijn. Michel (T2, Michel Kranzen, red.) zal de spelers in de nationale competitie op de voet volgen en mij daarover berichten. Iedereen moet er staan, moet in topconditie zijn. Anders lukt het niet. Van kapitaalbelang is dat we gespaard blijven van blessures. Iedereen moet topfit zijn. De wedstrijden volgen kort op elkaar. We zullen over het maximum van onze mogelijkheden moeten beschikken.'

Fysieke conditie: werkput

Vorig seizoen eindigde België puntenloos laatste in het EK-kwalificatietornooi. Maar wel tegen we-reldkampioen Frankrijk, vice wereldkampioen Noorwegen en een verrassend Litouwen. Staan we nu voor een nieuwe fase in de ontwikkeling van de nationale ploeg?

Yérime Sylla: 'Kijk, in de afgelopen campagne hebben we tegen twee superploegen gespeeld. Frankrijk en Noorwegen zijn wereldtop. De snelheid waarmee die ploegen uitpakken is ons ongekend. Hun manier van verdedigen eveneens. Maar dat heeft ons alleen maar sterker gemaakt. Onze spelers beseffen nu wat tophandbal betekent, ze kijken ernaar uit, willen opnieuw met dat top-

niveau geconfronteerd worden. Dus, heeft die voorbije campagne ons groeiproces bevorderd? Ongetwijfeld! We moeten vooral onthouden dat we tegen Frankrijk met slechts één doelpunt werden geklopt, dat we één speelheft gelijke tred hielden met de Noren en dat we voor Litouwen echt niet moeten onder-doen... De belangrijkste les is dat het zeer snel gaat in het tophandbal. En vooral, het heeft lang geduurd eer men dat in België heeft begrepen- dat handbal een erg fysieke sport is. Fysieke conditie is primordiaal. Tactisch en technisch zijn we de laatste jaren goed geëvolueerd. Qua fysiek moet er nog een inhaalmanoeuvre gebeuren. En dat hebben de jongens wel begrepen. Tactisch en technisch hebben ze zich op een hoger niveau gehesen, fysiek moet dat nog gebeuren. Bovendien is gebleken dat de ploeg sterk is gegroeid in de defensie. Het verschil in verdedigen tussen de eerste en de laatste wedstrijden is enorm. We verdedigen stilaan op Europees niveau. We incasseren almaar minder doelpunten in tegenaanval. Zeker uit tegen Frankrijk leverden we in defensie een gave prestatie. Er zijn nog werkpunten, maar we moeten niet meer blozen.'

Rol profspelers groot

'Vooral de zeven spelers die in buitenlandse clubs spelen, moeten de Red Wolves een boost geven. Zij moeten de rest van de groep stimuleren naar een hoger niveau,' vindt nationaal doelman Jef Lettens. 'De vijver waarin wij de nationale ploeg selecteren, moet groter worden. Als we de selectie kunnen uitbouwen en sterker maken, denk ik dat de toekomst van de Red

Wolves er mooi uitziet. Misschien zal het niet meer voor mij zijn, maar nu al kunnen we de basis leggen voor een eventueel Europees of wereldkampioenschap. We willen om te beginnen onze plaats heroveren in de hoogste kwalificatie ranking... Onze kansen?

Alle tegenstanders zullen revanche-gevoelens koesteren, want we hebben ze alle drie al geklopt. Zeker in Turkije en in Griekenland wordt het lastig, met dat fanatieke publiek dat voor een helse sfeer zorgt. Turkije en Griekenland moeten we aankunnen. Dé sleutelmatch zou dan weleens België-Nederland kunnen worden. Als de logica gerespecteerd wordt, zal die derby doorslaggevend zijn. Oranje is een uitstekende waardemeter voor ons omdat Nederland nog net iets hoger gequoteerd staat qua spelers in het buitenland. Nederland heeft in de EK-campagne overigens zijn waarde bewezen.'

'Resultaat van de vorige campagne is dat België nu beschikt over wel zeven professionele spelers,' vult T2 Michel Kranzen aan. 'Wij hebben drie keepers die in het buitenland spelen, dat is du jamais vu in België. Opbouwers, pivots, vleugelspelers zijn van een heel ander niveau dan voorheen. Dat betekent dat de nationale ploeg in de toekomst erg zal verschillen van de voorbije jaren. Maar dat legt ook een grote verantwoordelijkheid bij de clubtrainers. De spelers hebben het initiatief genomen van te investeren in hun opleiding, in hun toekomst. Ze hebben zich voor de ontwikkeling van de nationale ploeg geëngageerd. Nu wordt ook van de clubtrainers dergelijk engagement verwacht, en ik ervaar dat zulks ook gebeurt. Een groot verschil met vroeger...'

Locomotief

Yérime Sylla: 'We hebben tot hiertoe gedurfd gespeeld. We werden nooit weggedrukt, zelfs niet tegen de beste landen van de wereld. Nu is het zaak van op resultaat te spelen, van te winnen. Nederland de sleutelmatch? Ach, ik weet dat die wedstrijd hier tot de verbeelding spreekt. Nederland is op elke positie sterk bezet, doorgaans met spelers uit buitenlandse competities. Maar Turkije en Griekenland ook, dus elke wedstrijd zal een bikkelhard duel worden.'

Michel Kranzen: 'We hebben intussen al jonge talenten getest. Het is nu aan hen zich te bewijzen, zich te engageren om zich verder te vervolmaken en te groeien naar topniveau. We kunnen ons met de nationale selectie niet permitteren aan opleiding te doen, dat moet in clubverband gebeuren. Het is de mentaliteit van de speler die de verdere groei en bloei van de nationale ploeg zal bepalen en bevorderen.'

'De nationale ploeg moet de locomotief zijn om die jonge talenten op sleeptouw te nemen,' besluit Yérime Sylla. 'Maar ze moeten wel keihard willen werken om een hoger niveau te halen. En om professionele ambities te koesteren. Het gedrag van de Red Wolves moet motiverend zijn, ze hebben een voorbeeldfunctie. En ook daarin zijn we goed bezig. De spelers hebben begrepen dat zij het initiatief moeten nemen.'

PIET MOONS, voorzitter van de KBHB:

‘HET VOLGENDE JAAR WORDT CRUCIAAL VOOR DE TOEKOMST VAN ONS HANDBAL’

Ruim een jaar geleden werd Piet Moons voorzitter van de KBHB. Piet Moons is geen onbekende. Na de organisatie van het C-WK '82 verhuisde de Hasselaar naar het BOIC om daar een topfunctie te bekleden. Vorig jaar keerde hij terug naar zijn roots. Een traditie wil dat een decision maker zijn eerste beleidsjaar evalueert.

‘Een eerste jaar is altijd een kennismakingsronde’, begint de bondsvoorzitter. ‘En dat was voor mij niet anders. Het was opnieuw kennismaken met personen, met structuren, met clubs. Maar algemeen beschouwd is die onthaalperiode best meegevallen. Ook de kennismaking met bestuurders, commissies en clubs. Binnen de structuren van de bond wordt er in het algemeen goed samengewerkt, maar uiteraard kan alles steeds beter.’

‘Dus, ben ik tevreden over dat eerste jaar? Ja, maar ... de structuren zijn achterhaald. Handbal is niet snel genoeg meegegroeid met het moderne sportgebeuren. Als ik vergelijk met hockey, volleybal, basketbal... dan is handbal ter plaatse blijven trappelen. Structureel, en zeker ook qua collectief management is er nog veel werk. Er zijn positieve dingen gebeurd, absoluut, maar het zou sneller

moeten. We hebben dus nog wat tijd in te halen. Het jaar dat er nu aankomt, tot juni 2018, zal een cruciaal jaar worden voor het Belgische handbal. Ofwel slagen we erin om de boot sneller een andere koers te doen varen, ofwel falen we en dat zou bijzonder jammer zijn voor de verdere ontwikkeling van onze sport. Verandering is absoluut nodig. Meer efficiëntie, meer duidelijkheid, meer management, nog meer communicatie, duidelijke objectieven met een strategie. Ook proberen om nog meer personen aan te trekken met een visie. Belangrijk daarin is de combinatie managementvaardigheden en passie voor het handbal. Die twee samenbrengen is niet altijd evident. Als je die mensen niet vindt, wordt het een heel moeilijk verhaal. Gelukkig ervaar ik dat in beide liga's de wil aanwezig is om het schip sneller een andere koers te doen varen.’

URBH - KBHB

RED WOLVES

Dat de Red Wolves de bondsvoorzitter nauw aan het hart liggen, is algemeen bekend. Daarom: is bondscoach Yérime Sylla goed bezig?

Piet Moons: 'Yérime is, samen met zijn technische staff, al een hele tijd goed bezig. En ik hoop dat hij nog lang goed bezig zal blijven. Hij wil alvast minstens nog één jaar verder werken en dan opnieuw evalueren. Dat is weer zo'n argument waarom de periode tot juni 2018 zo belangrijk wordt. Ook de WK-kwalificatie tegen Nederland, Turkije en Griekenland is daar deel van. Nu spelen we níét meer tegen de wereldkampioen, níét meer tegen de vicewereldkampioen, maar tegen landen die we moeten aankunnen. Het moment is daar om te winnen. Die winnaarsmentaliteit is zeker aanwezig bij spelers en technische staf. Maar heel handbal minnend België moet wil winnen. Daarom moet iedereen de Red Wolves steunen, ze komen aanmoedigen om een piekprestatie te leveren. Pas dan zit er in juni 2018 een kans in op de eindronde voor het WK. De Red Wolves hebben zeker nog groeimarge. Maar we moeten die groeimarge ook verruimen in de breedte. Door het wegvallen van de Topsportschool moeten we creatiever worden inzake rekrutering van talenten. Meer trainingsarbeid, selectiever tewerk gaan wat het profiel van toekomstige internationals betreft. Meer aandacht voor gestalte, voor atletische kwaliteiten, voor de linkshandige schutter. We missen momenteel sterke linkshandige opbouwers in de nationale ploeg. Inderdaad, daar schuilt ook een grote uitdaging bij de clubs. Ook positief is dat al diverse jonge talenten verkozen om zich bij buitenlandse clubs verder te vervolmaken. Maar qua detectie van talenten moet er nog meer aandacht komen vanuit de technische staf van beide liga's. Onze eerste ploeg is de nationale ploeg ... moet het credo zijn. In die optiek moet men de beste trainers bij de jeugd zetten. IJsland is daar het grote voorbeeld van. Daar wordt zulks niet alleen effectief toegepast, maar ook effectief gefaciliteerd door de overheid. Als dat maar eens bij ons zou kunnen ...

EK 2022

In 2018 wordt voor de laatste keer een EK georganiseerd door 1 land. Daarna telkens in coproductie door verschillende landen. Zo ook in 2022...

'Er zijn verscheidene kandidaturen voor de organisatie van het EK 2022. Spanje en Frankrijk onder meer, en die willen er België graag bij. Als Frankrijk en Spanje België onder hun vleugels willen nemen voor een toporganisatie, is dat een opportuniteit die we niet mogen laten glippen. Dat zou een unieke gelegenheid zijn om ons op een hoger internationaal niveau te hijsen en tevens om onze Red Wolves gemotiveerd te houden. Want ze gaan dan sowieso deelnemen aan een EK ... en dan nog in eigen land. Het is ook motiverend naar de overheden toe, die wellicht meer zullen investeren in de jeugd en in selectiewerking. Misschien verschijnt de Topsportschool wel opnieuw ten tonele, wie weet. Het evenement is uiteraard een uitdaging, maar het gaat vooral om de realisatie van doelstellingen die de handbalsport in de toekomst beter kunnen maken. Hoe concreet is het project? Samen hebben wij al diverse besprekingen gehad, enerzijds met de collega's uit Frankrijk en Spanje, anderzijds met lokale stadsbesturen en regeringen in eigen land. Meer bepaald Brussel en Antwerpen. Ons dossier moet aangeleverd worden voor 1 november 2017, maar binnen de KBHB moeten nog zeer belangrijke analyses en beslissingen worden genomen. Is er voldoende potentieel aan management om zo'n topevenement hier te organiseren? Hebben we de know how? Hebben we de financiële middelen? Wordt de organisatie voldoende gedragen en gesteund door publiek, bedrijfsleven, overheden? Stuk voor stuk vragen die nog op een antwoord wachten vooraleer het dossier rond is. Ik herhaal, volgend jaar wordt cruciaal voor de toekomst van ons handbal...'

BEN LUYTEN

STOPT MET HANDBALLEN AAN DE TOP

Hij is 25 jaar en zeven jaar draaide hij mee aan de top van het Belgische handbal bij Tongeren. Maar de laatste jaren sukkelde Ben Luyten steeds opnieuw met een weerbarstige rechterknie en hoewel hij steeds het karakter opbracht om uit een lange revalidatieperiode weer te keren, besliste hij om definitief te kappen met handballen en zich toe te leggen op een professionele carrière in de financiële wereld.

Maar eerst wilde Ben er even helemaal uit zijn en dus vertrok hij tijdens de voorbije vakantie voor elf weken naar Cambodja om er als vrijwilliger mee te werken aan een project om de plaatselijke ondernemingen te ondersteunen. "De taal was er soms wel een handicap en om een idee te geven van de grootte van zo'n project: wij keerden leningen uit aan die bedrijfjes voor een som van 120 dollar. Heel kleinschalig dus bij mensen die per dag misschien acht tot tien dollar verdienden, maar ik hoop dat ze aan die kleine financiële steun toch ook iets gehad hebben, naast onze inhoudelijke lessen over de werking van kleine en middelgrote bedrijven," vertelt Ben.

Ben
Luyten

**“Ik draag
veel uit het
handbal mee
naar mijn
professionele
carrière”**

Intussen zit hij al enkele weken in Nice. “Ik heb al een Mastersdiploma als handelsingenieur, maar ik vond dit het geschikte moment om er nog een jaartje financiële marketing aan de Franse businessschool aan toe te voegen. Misschien zelfs twee als ik ook nog wil meedoen aan het Mastersproject, maar dan zou ik voordien al drie maanden werkervaring moeten kunnen voorleggen. Ik heb ook al gehoord dat er hier in de school één keer per week een handbaltraining gegeven wordt, maar daar is het nu nog te vroeg voor. Mijn moeder en ikzelf hebben immers gespaard opdat ik deze studies zou kunnen volgen en dan krijgt deze specialisatie natuurlijk ook prioriteit.”

Kampioen

Maar het woord ‘handbal’ is gevallen. Waarom

is hij er definitief mee gestopt bij Tongeren?

“Ik heb 2,5 jaar last gehad aan mijn rechterknie. Ik ben nog wel terug gekomen en ik heb nog wel op het terrein gestaan, maar ik voelde dat het eigenlijk niet meer te doen was. Als ik de vier trainingen per week aan 100% afwerkte, dan voelde ik dat het ontstekingsproces opnieuw opdook. En ik weet van mezelf dat ik die inzet nodig heb om weer te staan waar ik vroeger stond. Daar kwam bij dat ik gedurende meer dan twee jaar tegelijk met het handballen een accountancy-functie uitoefende als job, maar met werk dat heel repetitief was. Nochtans interesseerde de materie van het financiële me wel en dus twijfelde ik of ik nog voor het handbal zou blijven kiezen in combinatie met een job. Misschien is dat nog altijd één van de voornaamste problemen in het Belgisch handbal: dat je de job en het handbal op dat niveau niet

kan combineren. Je kan de job niet aan 100% doen en je kan eigenlijk ook het handbal niet aan 100% bedrijven. Je loopt daar in beide gevallen tegen jouw limieten aan. Als student is het misschien nog mogelijk, maar als werknemer zeker niet meer. Wil het handbal in ons land verder vooruit gaan, dan moet er zeker overgegaan worden tot een grotere professionalisering. Het klinkt misschien als een cliché, maar het is wel zo.”

Toch blikt Ben Luyten met tevredenheid terug op die handbal-loopbaan, die hij begon met een vader die volleytrainer was en instond voor de detectie van talent langsheen de Vlaamse volleyvelden. “Rik, mijn vader zaliger, vond dat ik één keer moest geproefd hebben van een training in het volley. Nadien werd hij mijn grootste supporter, die amper een match van mij oversloeg. Hij vond het vooral belangrijk dat ik aan sport deed. En eerlijk gezegd: in het volley zou ik nooit ver geraakt zijn met mijn kleinere gestalte. In het handbal kon ik dat compenseren met mijn snelheid als rechterhoek. Ik weet zelf niet hoe de mensen over mij dachten als handballer en eigenlijk heb ik daar nooit naar gevraagd, maar ik denk dat ik met mijn vechtlust en mijn doorzettingsvermogen toch vele twijfelaars de mond gesnoerd heb.”

Ben houdt zeker ook een pak mooie herinneringen over aan het handbal. “Elke selectie voor de nationale ploeg was een bekroning. Ik heb drie selecties gekregen voor ik met die knieproblemen zat en één selectie in het laatste jaar met een oefenwedstrijd tegen Korea. Maar de grootste voldoening uit mijn carrière is zeker het mee helpen behalen van de landstitel met Tongeren, terwijl ik ook op het terrein stond. Ik herinner me nog de eerste finalematch op Initia Hasselt. Ik was toen de enige speelklare rechterhoek en ik speelde er een verschrikkelijke match. Ik wil de scoutingcijfers niet

meer onder ogen zien, maar we wonnen toch nog op Hasselt met één goaltje verschil. Maar in de tweede match speelde ik heel goed en ik mocht toen toch zeggen dat ik mijn steentje heb bijgedragen tot het behalen van de titel. Hoewel ik toen nog maar 19 jaar was.”

Handbal en business

Intussen is Ben Luyten dus enkele weken college aan het volgen in Nice. “Eigenlijk zijn er wel een aantal vergelijkingspunten, want ook hier is het een concurrentiële wereld en er wordt in die eerste weken al gepraat over carrière maken en hoe je best solliciteert. De financiële wereld is er ook één die fluctueert. Er zijn echter zeker een aantal elementen uit het handbal, die ik ook in de toekomst zal kunnen gebruiken. Ik zal later in mogelijke sollicitaties zeker verwijzen naar

mijn doorzettingsvermogen. Maar ook naar het feit dat ik altijd in teamverband heb moeten werken en dat zal in een bedrijf nét zo zijn. Allemaal factoren die ik zal meedragen voor de rest van mijn leven. Dat ik er daarnaast een hele hoop vrienden en toffe mensen leerde kennen, is voor mij natuurlijk een surplus.

En het handbal in Nice? Ja, ik heb hier al een aanbod gekregen om mee te doen met de schoolploeg, maar dat hou ik nog even af. Al heb ik al wel de datum aangeduid dat mijn ex-ploegmaat en vriend Nathan Bolaers hier met zijn ploeg op bezoek komt en daar wil ik zeker bij aanwezig zijn.”

Marcel Coppens

SASJA

ROBBIE

STOPT: 'MAA

KLOPPEN

Sasjadoelman Robbie Mestdagh (37) stopt er mee. De reden? Een fysiek probleem, zijn drukke professionele carrière en... het vaderschap. 'Mijn zoontje Boris is nu drie maanden, en al groot en struis, zoals zijn vader. Ik ben ontzettend fier, vader zijn verandert je leven compleet...'

DOELMAN

MESTDAGH

‘AR MIJN HART BLIJFT N VOOR DE CLUB’

Robbie Mestdagh is wat je noemt een Sasjaproduct. Zijn ouders dwongen hem naar de sporthal van Hoboken om “wat aan sport te doen” want zoonlief had aanleg om aan te komen. ‘Zo kwam ik in contact met schoolkameraden die al handbal speelden bij Kindervreugd. En zo ben ik er ingerold, ook een beetje gepusht door wijlen Jean Van de Kerkhove die een collega van mijn mama was. Ik werd redelijk snel doelman, omdat ik dat op school al met succes had geprobeerd. Meteen bleek dat ik aanleg had als keeper. Dat was in 1992. Ik ben inderdaad 25 jaar handballer geweest. Uiteraard had mijn morfologie, mijn fysieke verschijning, ook wel schuld aan die voorbestemming als doelman. Qua gestalte én gewicht. Ik was niet bepaald wat je noemt een atletisch figuur hé (lacht), maar ik imponeerde wel tussen de palen. Doelman was echt mijn ding wel.’

TRAINERS

Uiteraard heeft Robbie Mestdagh in een kwarteeuw handbal verschillende trainers gehad. 'Mijn eerste was Robert Peeters. Daarna Jean Van de Kerkhove, die keeperstraining gaf aan Lars Bertels, Johan Nottebaert en mij. Anouk Weyn en Chris Verroooten hebben ons ook getraind bij de jeugd, Willy Van Croonenborch eveneens. Bij de cadetten was dat Jean Van de Kerkhove en bij de beloften Carl Bakx. En zo stilaan onder de vleugels van Alex Jacobs, met de onvergetelijke Jean Van de Kerkhove als T2. Ik heb eerst in de derde ploeg gespeeld, toen een samenwerking met Zandvliet, dan bij de beloften en de eerste ploeg. Als keeper heb ik misschien

wel het meeste geleerd van Jean. Hij was ook de trainer die de gouden generatie kadetten een enorme kwaliteitsinjectie heeft gegeven. Daaruit is de latere kampioenenploeg gegroeid. Maar uiteraard is en blijft Alex Jacobs dé toptrainer die mijn handbalcarrière gestalte heeft gegeven. De laatste jaren kwam daar nog de zeer professionele inbreng van Yérime Sylla bij. Zijn gasttrainingen waren een enorme verrijking omdat hij uit een professioneel kader stamt. Hij werkt in een land met enorme handbaltraditie en dat voel je in zijn trainingen... '

CLUBMAN

'Ik heb tussendoor twee jaar bij Atomix

gespeeld, van 2006 tot 2008, omdat ik bij Sasja wat op een zijspoor was beland. Lars Bertels en Roel Van Vaerenbergh waren dé titularissen en ik wilde koste wat het kost spelen. Toen er een aanbod kwam van Atomix heb ik dat meteen aanvaard. Maar ik wou sowieso terug naar Sasja...

Of ik een echte clubman ben? Ja, ik denk het wel. Ik voel mij sterk verbonden met Sasja, met de vriendenkring hier, met de trainers en de entourage. Het laatste jaar voelde ik me eerder een vaderfiguur die jonge spelers met raad en daad bijstaat. Sasja is een instituut, een club met naam en faam, maar ook een club met een enorme familiale band. Ik denk dat het begrip clubman in ons huidige handbal meer en meer vervaagt. Welke speler is nog hondstrouw aan zijn club? Als elders wat met geld wordt gezwaaid, zijn ze weg... Ondanks mijn professioneel engagement waardoor ik almaar minder tijd kan vrijmaken voor Sasja, wil ik proberen de club te helpen. Als medewerker, als bestuurslid, als adviseur voor jonge talenten, kortom, de band blijft. Helaas ervaar ik dat die band bij de huidige generatie spelers snel vervaagt.'

HERINNERINGEN

'Mijn eerste geweldige herinnering is dat we met onze jeugd ploeg mee naar de bekerfinale in en tegen Hasselt mochten. Helaas verloren, maar wél een enorme ervaring. Die afgeladen zaal, die spanning, die emotie op en rond het veld, dat creëerde zo iets van: dat wil ik ook doen... Later was er uiteraard de kampioenstitel. Want omdat ik een tussenstop bij Atomix heb gemaakt, ben ik maar één keer kampioen geworden, in 2006. Maar voor mij persoonlijk is de eindwinst in de Limburgse Handbaldagen van 2008, toen Sasja werd uitgenodigd als eerste winnaar van de BENE-League, een absoluut hoogtepunt. We klopten toen de Russische topclub

Zaparoshe voor de eindzege. Geweldig toch?

En dichterbij, vorig jaar de bekerfinale tegen Bocholt. Toch ook een leuke herinnering. Met een fel onthoofde ploeg toch nog een sterke prestatie leveren was mooi, zeker voor mij als afscheid. Ik heb toen de jonge spelers op het hart gedrukt: jongens, koester deze finale want het kan best dat je die nooit meer speelt. En dat heeft hen misschien gemotiveerd ...'

Een absoluut dieptepunt in zijn handbal-carrière noemt Robbie het dramatisch verlies van Jean Van de Kerkhove. 'Dat was onwezenlijk. Meer wil ik daar niet over vertellen, dat is te emotioneel...'

AFSCHEID

Na 25 jaar stopt Robbie Mestdagh. Hij nam die beslissing al enkele keren eerder, maar maakte telkens een comeback. Dit keer is het afscheid definitief. Maar het is geen afscheid van de club...

'Mijn knieën zijn onherstelbaar beschadigd en de dokter heeft me eigenlijk verboden om nog te handballen. Sasja ligt me echter na aan het hart. Onze jeugdwerking blijft uniek, het enige probleem is dat men altijd talenten komt wegkapen eens ze een hoog rendement halen. Daarom raad ik jonge spelers aan niet te vroeg te denken dat ze klaar zijn voor een stap hogerop. Probeer eerst hier te groeien onder leiding van een bekwame, ervaren coach als Alex Jacobs. Ik hoop dat we nu een team hebben dat we enkele jaren samen kunnen houden. Want Sasja heeft een mooie toekomst...'

AARICIA & MUNIA SMITS TREDEN IN DE VOETSPOREN VAN GROTE ZUS XENIA

Xenia Smits is genoegzaam bekend. Zij werd met het Franse Metz kampioen en bekerwinnaar en is in de Ligue Féminin de Handball stilaan een vedette. Maar intussen staan ook haar zusjes Aaricia (19) en Munia (17) te drummen op weg naar de top. Beiden volgden het voorbeeld van Xenia en kozen voor een opleiding bij het Duitse Blomberg-Lippe. Een bewuste keuze ...

Aaricia: 'Ik ben inderdaad bewust het parcours van Xenia gevolgd. Door haar weten we immers wat voor uitstekende opleiding Blomberg te bieden heeft. Zij heeft getoond dat je mits veel inzet en engagement de top kunt bereiken. Blomberg biedt de mogelijkheid om door te stromen naar topniveau. En dat gaf ons de moed en de overtuiging om er ook aan te beginnen. Xenia is ons grote voorbeeld.'

Munia: 'Ook ik heb de familietraditie gevolgd en ben bewust naar Blomberg gegaan omwille van de opleiding daar. Ik heb er wel langer over nagedacht om te beslissen, maar twee jaar geleden heb ik toch de grote stap gezet. Kijk, ik heb in eigen land veel geleerd bij zowel Zandvliet, Rhino als Uilenspiegel, maar voor de betere opleiding en verdere ontwikkeling moet je naar het buitenland. Dus werd het Blomberg, net zoals mijn zussen. De jeugdwerking daar

is een begrip, er wordt vanuit de jeugd écht opgebouwd naar het eerste team toe.'

Final4 A Jeugd

Aaricia: 'Wij hebben geluk dat we met de A Jugend in de hoogste Bundesliga hebben gespeeld. Dat is de hoogste jeugdreeks. Trainingsniveau en structuur van de opleiding zijn top. Ik heb iedere dag 1 à 2 trainingen, specifiek op het Duitse kampioenschap gericht, en er wordt altijd heel bewust naar een bepaald doel gewerkt. Als je in je cv kunt zetten dat je Final4 A Jugend Bundesliga hebt gespeeld, betekent dat wel wat in Duitsland, hoor... Je mag geruststellen dat je zelfs bij die A Jugend al professioneel

bezig bent. Wij hebben in die Final4 brons behaald. Een ongelukkige halve finale, helaas, maar het was wel een onvergetelijke ervaring. Blomberg heeft doelbewust gekozen om talenten beter te maken. De jeugd wordt doorgaans doorverwezen naar het team in de derde Bundesliga, om daar te rijpen en ervaring op te doen. Maar ook dat is al een serieus niveau hoor. En de beste spelers worden betrokken bij de eerste ploeg. Zo heb ik al veel meegetraind met het eerste team, wat uiteraard boeiend en leerrijk is. Bij Blomberg ligt de nadruk op teamwork, op collectiviteit, met jonge talenten een hechte groep vormen. Ook spelers die van elders worden aange trokken, moeten in die filosofie passen. Als er spelers later uitzwermen naar andere topclubs zal men daarover niet moeilijk doen bij Blomberg. Het kadert in hun mission statement. Maar men zal wel eerst probe-ren eigen talenten te houden. Neem nu Xenia, die met het Franse Metz titel en beker won. Zij is voor Blomberg een uithangbord, reclame voor de jeugdopleiding...

Nee, die A Jugend kun je nergens mee vergelijken in België. Dat is een compleet ander niveau, zowel sportief als qua sfeer en trainingsarbeid. Een training verzuimen is not done. Wij trainen dagelijks, twee keer per dag. Maandag zwemmen als recuperatie en nadien ploegtraining. Dinsdag individuele én krachtraining. Woensdag shottraining en 's avonds enkel verdediging. Donderdag eerst tegenaanval en tweede fase, daarna het krachthok in. Vrijdag opnieuw shottraining. En tenslotte competitie in het weekend.'

Munia: 'Ook ik train dagelijks. Een keer per week zwemmen, verder krachttraining, specifieke shot-training, verdediging-aanval, lopen, ... Ik ben het eerste jaar Duits kampioen geworden met de

Jugend en heb het tweede jaar met de A Jugend Final4 gespeeld samen met Aaricia. Ach, dat geeft je een kick. Vooral die halve finale. Ik heb nog nooit op zo'n niveau gespeeld, dat was genieten. Nee, die A Jugend kun je met niks vergelijken hier. Misschien met de top 4 dames eerste nationaal?'

Sport en studie

Aaricia: 'Ik doe aan zelfstudie via het afstandsonderwijs. Ik heb eerst mijn humaniora afgemaakt. Ik heb dus een Duits diploma secundair onderwijs. Die combinatie studie-topsport was bij Blomberg optimaal. Je krijgt alle faciliteiten voor de trainingen, zelfs bijlessen als het nodig blijft. Ik heb daarna gekozen voor afstandsonderwijs, meer bepaald open universiteit. Ik studeer psychologie. Als buitenlander is het niet eenvoudig bij een Duitse universiteit binnen te geraken, daar geldt overal een numerus clausus. Ik moet me dus heel wat zelfdiscipline opleggen om de cursussen te studeren en me geregeld te melden voor een tentamen.'

Munia: 'Mijn studie is enigszins verschillend van mijn beide zussen. Ik doe al mijn examens voor de centrale examencom-

missie in België. Ik moest immers eerst degelijk Duits leren, heb me eerst een jaar als gaststudente ingeschreven, en nu volg ik dankzij sponsors van de club diverse stages om mijn beroepskeuze gestalte te geven. Stages in de zorgsector, maar ook bij een kinesiste. Zo bepaal ik wat ik wil studeren nu ik het Duits onder de knie heb. Ik blijf verder afstandsonderwijs volgen en wil zo mijn studies finaliseren.'

Ambitie: de absolute top

Aaricia: 'Mijn ambities qua handbal? Een professionele carrière uiteraard. Ik wil zover mogelijk geraken qua niveau. Eerste Bundesliga is mijn streefdoel. We zien wel op welke manier. In die optiek ben ik zopas getransfereerd naar Trierer Miezen. De stap naar eerste Bundesliga leek me nog te vroeg. Vandaar de keuze voor tweede Bundesliga met Trier, een tussenstap om ooit de top te bereiken. Of dat nu met Trier is of met een andere ploeg uit de Bundesliga is koffiedik kijken. Maar dit is alleszins een nieuwe stap in mijn carrièreplanning. Mijn zus Xenia heeft mee geholpen die club te kiezen. Ook mijn trainers bij Blomberg hebben me geadviseerd. Mooi zou zijn om met Trier naar de

hoogste Bundesliga te promoveren. Maar wie weet biedt een andere club zich aan? Ik wil nu in eerste instantie een meerwaarde betekenen voor Trier en dan zien we wel wat de toekomst brengt. Ook voor de Black Arrows wil ik een rol van betekenis spelen en meehelpen de nationale ploeg op een hoger niveau te tillen. Want we zijn erg goed bezig. Er zijn al enkele meisjes naar het buitenland vertrokken om zich te vervolmaken en dat is de enige manier om een hoger niveau te bereiken. In België is het voor talenten onmogelijk om te groeien. Ze moeten naar buitenlandse competities. Vroeger was er nog de Topsportschool als opleiding, maar dat is passé. Daarom ben ik ook zo vroeg naar Duitsland getrokken omwille van de schitterende opleiding daar.'

Munia: 'Samen met je oudere zus in dezelfde club, zelfs in dezelfde reeks spelen geeft je wel extra steun in dat buitenlandse avontuur. Ik heb vaak momenten dat ik Aaricia echt nodig heb, dat een knuffel me een ontspannend gevoel geeft. Maar mijn ambitie drijft me om het vol te houden. Ik wil een zo hoog mogelijk niveau bereiken en hoop ooit de stap te zetten naar de eerste Bundesliga. Ik wil net als Xenia een profcarrière uitbouwen en kijk op naar mijn grote zus.'

'Het is niet makkelijk om drie dochters te hebben die willen handballen op top-niveau,' komt "professionele handbalma" Lieve Gross tussen. 'Het is moeilijk voor ieder van hen de juiste manier van motiveren te vinden, vooral mentaal omdat het drie verschillende persoonlijkheden zijn. Uiteraard hebben ze al eens een dipje en hebben ze behoefte aan steun. Ik voel wel aan als dat probleem zich stelt en probeer zoveel mogelijk bij hen te zijn. Maar het is wel redelijk belastend. Ik ben voltijds verpleegster, gelukkig zonder weekenddiensten, dus kan ik veel naar Duitsland

en Frankrijk om mijn dochters mentaal te steunen. Ik vind het vooral zwaar als ik niet kan gaan. Ze moeten hun ambitie blijven vasthouden.'

Cois Van Aelst

HANDBALKAMP

Ik kwam nog maar net terug van het handbaltornooi in het warme Koper (Slovenië) of ik moest al een nieuwe koffer klaarmaken voor het handbalkamp in Genk. De vroege ochtendzon maakte het onthaal in het Genkse Sport Vlaanderen centrum nog aangenamer. Nadat ik me had aangemeld repten ik mij naar de kamer om daar mijn koffer te droppen.

Dit was het tweede jaar dat ik meeging op kamp. Vorig jaar had ik veel nieuwe vrienden gemaakt en in aanloop van dit kamp hadden we afgesproken. Na al die tijd zouden we elkaar weer ontmoeten. De ene na de andere kwam toe in het Sport Vlaanderen centrum. Het was een blij weerzien.

Nadien was het tijd voor de eerste training en we vlogen er al direct goed in. De handbaltrainingen werden gegeven door tophandballers, al waren ze misschien wel niet allemaal nog even fit. Bert Remmery en Aaron Vandewoestyne spelen in het nationale team van de Men 18 en zorgden voor de jonge, levendige energie tijdens de trainingen. We hadden naast al dat jong geweld ook een aantal zeer ervaren trainers zoals Hub Maes, David Lievens en Gerrit Vertommen, die hun trainingen op een meer ervaren manier brachten. Als laatste hadden we dan ook nog Sofie Nouwen en Rik Stryckers die niet alleen met veel kennis maar ook alles graag met een lach aanpakten. Naast al de handbaltrainingen deden we op kamp ook een hele reeks andere dingen zoals: lasershooten, mountainbiken, muurklimmen, boogschieten, baseball, 1 tegen allen en gaan zwemmen. Jammer genoeg hadden we iets minder goed weer als tijdens de tweede week, waardoor we niet konden watersliden op een zeil.

NU HEB IK OOK NOG EEN AANTAL WIST-JE-DATJES, ANDERS WORDT HET MISSCHIEEN EEN BEETJE SAAI-TJES.

Wist je dat het handbalkamp de ideale plaats is om nieuwe handbalvrienden te maken verspreid over heel Vlaanderen...?

Dat je de weg kon kwijtraken omdat we het West-Vlaams niet goed verstonden, we wisten niet of Aaron nu hele of gele bordjes zei...?

Dat mijn geweldige coaches Bert en Aaron op 23 juli in het winning team zaten van het beachhandbal-tornooi in Blankenberge...?

Dat de handballers de dans/muziek- quiz konden winnen van de paardrijders...?

Dat je moest pompen van Rik omdat je je trui vergat...?

Dat er heel veel meisjes op handbalkamp waren...?

Dat mijn groep maar nipt verloren was tegen de monitoren...?

Dat we van Hub, de scheidsrechter, niet mochten dribbelen tijdens de laatste wedstrijdjes, zodat we beter samen speelden...?

Dat David een topdanser was tijdens de laatste avond en dat DJ Woesty begonnen is aan zijn carrière als jonge, hippe DJ...?

Dat Sofie en Bert super-tips gaven aan de keepertjes...?

Dat we Gerrit aan het lachen kregen na een week-je subtiel grapjes maken...?

Dat je volgend jaar allemaal op handbalkamp moet gaan in Genk...?

Als allerlaatste, wist je dat je, als je een dag niet gehandbald hebt, je een dag niet geleefd hebt...

Made by [Xanne Brys](#) from HC Schoten

HC EAGLES AARSCHOT WIL EEN VOORBEELD VOOR DE REGIO WORDEN

Starten met een nieuwe handbalclub is geen sinecure. Vraag het maar aan voorzitter Luk Willekens van HC Eagles Aarschot. Net op het moment dat je denkt dat je goed bezig bent, besluit een groepje van een zevental meisjes dat de overgang naar de middelbare school niet langer te combineren valt met handballen. Daar sta je dan! Maar iemand met heel wat ervaring zoals Luk laat zich niet ontmoedigen door één tegenslag, want dit seizoen wordt er gestart met een ploegje JM12 en het ledenaantal is intussen weer gegroeid naar meer dan dertig jonge handballertjes.

De voorzitter heeft er zelf een twintigtal jaren actief handbal opzitten bij o.a. Meeuwen, Leuven en Haacht. Maar ook na zijn actieve spelerscarrière bleef de microbe kriebelen en blijkbaar wist Gerrit Vertommen van het VHV-secretariaat dat Luk al wel eens jeugd ploegjes getraind had. "Vier jaar geleden begon ik bijgevolg als jeugdtrainer bij Aarschot, een club die amper twee jaar bestond. Maar ik voelde dat hier positief kon gewerkt worden, zeker met de hulp van enkele bestuursleden zoals onze secretaris Bart Noppe."

Probleem bij jonge clubs is dikwijls dat ze geen vast recruteringspatroon bezitten. Hoe doen ze dat bij de 'Eagles'? "Toen er vorig jaar een aantal leden afhaakten, heeft Gerrit ons flink geholpen door initiatielessen te geven in de Aarschotse scholen. Samen met de stad Aarschot deden we aan een scholencompetitie mee. Ook op de buitenspeeldag voor kinderen in onze stad waren we aanwezig. We hebben een vriendjesdag, waarop ieder lid iemand mag meebrengen om eens te testen of handbal iets voor hem/haar is. Via Facebook trachten we onze sport te promoten. September is ook de maand van de sportclub en dat schijnt echt wel aan te slaan. We trainen opnieuw met meer dan dertig leden. We hebben een JM12-ploegje ingeschreven met wel eens iemand erbij van een iets oudere leeftijd. Ik moet dan ook de clubs in onze reeks danken voor hun begrip."

Omdat er nu ook opnieuw meer kinderen komen proeven van het handbal, zal Aarschot opnieuw een beroep doen op de beproefde middelen: meedoen aan toernooitjes voor JM10 en JM12-jongeren. "Maar het voornaamste is bij ons wel dat iedereen het graag moet blijven doen en dat ze plezier beleven aan hun sport. Door het feit dat we stilaan weer groeien, zijn we ook op zoek naar vrijwilligers of trainers die ons willen helpen in de opleiding van deze jongeren. Het is natuurlijk leuk dat de club groeit, maar dat zijn dan bijkomende problemen.

Vroeger konden we trainen in sporthal De Demervallei, maar dat moest dan gebeuren op 1/3 van het

terrein. Daarom zijn we blij dat we met ons dertigtal leden voortaan terecht kunnen in de nieuwe sporthal van de Sint-Jozefsschool, waar we zowel op dinsdag- en donderdagavond anderhalf uur kunnen trainen in een volledige zaal. Echt wel nodig als je met een 20-tal spelertjes komt trainen."

Luk Willekens is intussen wel tevreden over de hulp van een aantal betrokken mensen. "We krijgen steeds meer steun van de ouders, o.a. op onze jaarlijkse familiedag en sommigen proberen we te overtuigen om het ook eens te proberen als tafelofficial. Maar daarin moeten ze natuurlijk begeleid worden. Toen ik naast trainer ook voorzitter werd, kwamen daar een aantal administratieve en representatieve taken bij. Ik probeer zo veel mogelijk met secretaris Bart Noppe af te spreken waar we naartoe willen. Hij is ook niet altijd beschikbaar om familiële redenen, maar hij helpt waar het kan en hij bracht intussen ook al een nieuwe jeugdtrainer aan. Ook van Gerrit Vertommen blijven we steun ondervinden, omdat hij ook meer weet heeft over subsidies en de hele papierwinkel die erbij komt kijken. Wij zijn nog niet toe aan sponsoring en proberen onze club boven water te houden door de organisatie van allerlei activiteiten, zoals al sinds een viertal jaren ook een succesrijk zomersportkamp."

Wat verwachten ze bij de 'Eagles' (vogels die steeds hoog vliegen) over de toekomst van HC Aarschot? "Wij willen in de eerste plaats de kinderen leren handballen. Er komen trouwens regelmatig nieuwe spelers die in het voetbal hun draai niet vinden. Winnen of verliezen is in eerste instantie niet belangrijk. Plezier hebben in het spelletje des te meer. Op langere termijn willen we natuurlijk onze jeugdwerking verder uitbouwen en dromen wij ervan om binnen vijf, zes jaren te kunnen starten met een senioren ploeg. Ik denk dat er in onze streek nog veel progressie mogelijk is qua aantal leden, want buiten Haacht heb je niet zo heel veel handbal in de buurt. De streek Diest-Scherpenheuvel is op dat gebied nog onontgonnen gebied. Wij kijken dan ook met een positief gevoel naar de toekomst."

WIST JE DAT...

- de eerste Vlaamse fithandbaldag zal doorgaan op zondag 22 oktober in Herentals?
- je daarvoor zelf een ploeg kan samenstellen?
- alle ouders hierbij uitgenodigd worden om ook eens de handbalschoenen aan te trekken?

Alle info via gerrit.vertommen@handbal.be

- de Kids Day zal doorgaan op zondag 26 november in Lokeren? Alle JM8, JM10 en JM12 dienen deze dag alvast vrij te houden! Pim de Panter zal uiteraard ook aanwezig zijn.
- we een project 'Streethandball' lanceren in scholen?
- clubs materiële ondersteuning kunnen krijgen voor zulke streethandball-acties op school?

Alle info via gerrit.vertommen@handbal.be

- je vanaf nu je tickets kan bestellen voor de kwalificatiewedstrijden in aanloop van het WK 2019?

- je voor het eerst een abonnement kan kopen, je daarmee geld bespaart én altijd een vaste zitplaats hebt?

- je Handbal X-tra voortaan alleen digitaal kan lezen?

- je alle BENE-League wedstrijden live kan bekijken via Fanseat?

- je ter kennismaking met Fanseat een volledige maand gratis kan genieten van hun aanbod?

- het Gala van de Speler en Speelster van het Jaar zal doorgaan op vrijdag 1 juni 2018?

- er volgend jaar voor het eerst een VHV handbalkamp in De Panne aan zee zal zijn?

- de data voor de VHV handbalkampen volgende zomer de volgende zullen zijn : 9 tot 13 juli 2018 in Genk (Kattevenia), 16 tot 20 juli 2018 in Genk (Kattevenia), 16 tot 20 juli 2018 in de Panne (J-Club). De inschrijvingen starten na de Herfstvakantie.

- wist je dat The Blue Swans, de eerste Vlaamse rolstoelhandbalclub, een gediplomeerde handbaltrainer zoeken?

Goed verzekerd? Dat is al gewonnen!

ETHIAS, SPORT VERZEKERD

Als bevoorrechte verzekeraar van honderden sportfederaties en sportclubs biedt Ethias een ruim gamma van producten en diensten aan die zijn afgestemd op hun noden: **burgerlijke aansprakelijkheid van organisatoren, dekking van lichamelijke ongevallen, arbeidsongevallen voor personeelsleden en vrijwilligers ...** Op die manier kunnen duizenden sportievelingen hun activiteiten in alle gemoedsrust uitoefenen.

Voor meer info: www.ethias.be/sport

ethias
Doet wat moet

Afscheid van **ANDRÉ VERTOMMEN**

De Vlaamse Handbalvereniging verloor begin september een collega, een rots in de branding, een bron van ervaring. Op maandag 4 september is André Vertommen, omringd door zijn familie, stilletjes van ons heen gegaan. André werd in maart van dit jaar plotseling ziek en is nooit meer beter geworden. De leegte die hij bij familie, vrienden en de talrijke verenigingen waarin hij actief was achterlaat is bijzonder groot.

Als iemand het handbal had kunnen uitvinden, dan zou dat André geweest kunnen zijn. Handbal was zijn sport, zijn passie, zijn leven. Eerst als speler, nadien als bestuurder van Atomix Haacht. Tot aan zijn ziekte leidde André nog tal van jeugdwedstrijden als scheidsrechter. Zijn liefde voor het spel met de bal was groot. Bij elke wedstrijd tekende hij present. Nadien informeerde hij de journalisten als een woordvoerder avant la lettre zodat die dan een reportage voor de krant konden maken. Van ideale vrijwilliger tot creatieve duizendpoot over een echte clubmens. André was het allemaal. Bij de Vlaamse Handbalvereniging maakte hij als penningmeester deel uit van de Raad van Bestuur en bepaalde zo mee het beleid van zijn geliefde sport. Ook daar deed hij zijn werk met passie. Van sollicitatiegesprekken over het maken van een begroting tot genieten van een uitstap met de businessclub.

Sinds maart stond zijn bureel leeg. Een verdwaalde onkostennota wacht op een handtekening die niet meer zal komen. Het overlijden van André komt hard aan bij bestuurders en personeel. Zijn tomeloze inzet voor de sport en voor de vele andere verenigingen waar André deel uit van uitmaakte was zijn handelsmerk. Maar André was bovenal ook een echtgenoot, een vader, een grootvader, een pater familias. De Raad van Bestuur en de collega's van André bieden familie en vrienden hun diepste medeleven aan in deze moeilijke tijd.

URBH - KBHB

ethias

2019 MEN'S WORLD CHAMPIONSHIP QUALIFICATION GAME

BELGIUM VS THE NETHERLANDS

Sportoase

ELEWIJTT
CENTER

lavenir.net

HET BELANG VAN LIMBURG

DE PIVOT
HANDBALSHOP.BE

Securing Your World

Floor Renovations

29TH OF OCTOBER
FIXED AT 16H20

SPORTOASE

PHILIPSSITE 6 - LEUVEN

TICKETS: WWW.HANDBAL.BE OR WWW.HANDBALL.BE

Pim De Panter

Na een deugddoende vakantie staat Pim De Panter ook weer paraat voor een nieuw seizoen! Op vrijdag 15 september was Pim aanwezig op een scholentornooi in Haacht.

Hij kijkt er al naar uit om zo veel mogelijk kinderen te ontvangen op de Kids Day in Lokeren op 26 november!

DE PIVOT

HANDBALSHOP.BE

Kempa – Hummel – Mizuno indoor/running – Select – Dip’N Clean
McDavid – Derbystar – Stanno – Pixoff – Uhlsport – Molton

HANDBALL!

Kempa

info@handbalshop.be - Honnestraat 23, 3700 Tongeren-Rutten - 0473/295.541